

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 204/2023
30.08.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Јелена Симоновић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Основног суда у Прокупљу, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради новчаног обештећења, одлучујући о захтеву Основног суда у Прокупљу за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, у седници одржаној 30.08.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Основни суд у Нишу за одлучивање у овој правној ствари.

Образложење

Основни суд у Прокупљу је у прилогу акта Прр 49/23 од 20.07.2023. године, Врховном суду поднео захтев за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари. У захтеву је навео да је том суду поднета тужба против тужене Републике Србије - Основног суда у Прокупљу, ради новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року у предмету Основног суда у Прокупљу П 911/20, коју је према наводима тужбе својим поступањем проузроковао управо Основни суд у Прокупљу, па налази да су се тиме стекли услови из члана 62. ЗПП.

Одлучујући о захтеву за одређивање другог стварно надлежног суда, на основу члана 62. став 7. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 18/20), Врховни суд је нашао да је захтев основан.

Наиме, према одредби члана 62. Закона о парничном поступку, највиши суд одређене врсте у Републици Србији може на захтев надлежног суда одредити да у поједином предмету поступа други стварно надлежан суд са његовог подручја, ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак или ако за то постоје други важни разлози.

Дакле, на основу ове одредбе може бити одређено поступање другог суда, који је стварно надлежан за поступање у предмету, под условом да суд који је по закону

месно надлежан, није у могућности да поступа у конкретном предмету (нужна делегација) или ако његово поступање није сврсисходно (сврсисходна делегација).

По налажењу Врховног суда, у конкретном случају су испуњени услови из члана 62. ЗПП, односно постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, с обзиром на то да разлози изнети у захтеву указују да ће се поступак лакше спровести пред другим стварно надлежним судом, из којих разлога је одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

За тачност отправка
упрвитељ писарнице
Марина Антонић